

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2014/0192 van 18 maart 2014
in de zaak 1213/0202/A/4/0176

In zake: de heer **Tony VANDEREIJCKEN**, wonende 3545 Halen, Liniestraat 17

verzoekende partij

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het departement RWO, afdeling Limburg

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Lieve DEHAESE
kantoor houdende te 3500 Hasselt, Luikersteenweg 187
waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 27 november 2012, strekt tot de vernietiging van het besluit van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement RWO, afdeling Limburg van 22 oktober 2012 waarbij aan de nv Aquafin, de aanvrager, een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend onder voorwaarden voor het aanleggen van een verbindingsriolering (Loksbergen).

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te 3545 Halen, Asbronstraat zn, Betserbaan zn, Gidsenstraat zn, IJzerwinningstraat zn, Kauwplasstraat zn, Lanciersstraat zn, Liniestraat zn, Loksbergenstraat zn, Oude Baan zn, Zepbrugstraat zn, Zilveren-helmenstraat zn, Zittaardstraat zn en met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie B en sectie D, afdeling 2, sectie A en B.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

Bij beschikking van 5 februari 2013 heeft de voorzitter van de Raad vastgesteld dat het beroep op het eerste gezicht kennelijk niet-ontvankelijk lijkt en de verzoekende partij verzocht om een verantwoordingsnota in te dienen. Bij beschikking van 15 maart 2013 heeft de waarnemend voorzitter van de Raad het beroep niet kennelijk niet-ontvankelijk verklaard.

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft het originele administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 7 januari 2013, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Nathalie DE CLERCQ heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Charlotte CALLIAUW die loco advocaat Lieve DEHAESE verschijnt voor de verwerende partij is gehoord.

De verzoekende partij is schriftelijk verschenen.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

Op 30 april 2012 (datum van de verklaring van volledigheid) dient de aanvrager bij de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor een verbindingsriolering (Loksbergen).

De aanvraag omvat wegenis- en rioleringswerken in een aantal straten van de deekern Loksbergen. Ter hoogte van de percelen van de verzoekende partij zal onder meer een fietspad worden aangelegd en de gracht palende aan de tuin van de verzoekende partij zal worden verplaatst.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 april 1979 vastgestelde gewestplan 'Hasselt-Genk', gelegen in gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen, landschappelijk waardevol agrarisch gebied, woongebied met landelijk karakter, agrarisch gebied, woongebied, gebied voor ambachtelijke bedrijven en kmo's, en natuurgebied.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 19 juni 2012 tot en met 19 juli 2012, worden vier bezwaarschriften, onder meer door de verzoekende partij, ingediend.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling verleent op 4 juni 2012 een ongunstig advies.

Het Agentschap Onroerend Erfgoed, afdeling Limburg deelt op 4 juni 2012 mee geen bezwaar te hebben.

Het Agentschap voor Natuur en Bos verleent op 6 juli 2012 een voorwaardelijk gunstig advies.

De dienst Water en Domeinen van de provincie Limburg verleent op 6 juli 2012 een voorwaardelijk gunstig advies.

De verwerende partij beslist op 22 oktober 2012 een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

HET OPENBAAR ONDERZOEK

In toepassing van de Vlaamse codex Ruimtelijke Ordening en het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000, en latere wijzigingen, betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning en verkavelingaanvragen, is de aanvraag onderworpen aan een openbaar onderzoek.

De aanvraag is verzonden naar de gemeente HALEN voor de organisatie van het openbaar onderzoek. Het vond plaats van 19/06/2012 tot 19/07/2012. Er werden vier bezwaren ingediend.

(...)

Bezwaarschrift 2

De bezwaarindiener geeft aan dat de veiligheid van de fietsers in het gedrang komt bij de aanleg van het fietspad op minder dan 2m van zijn voorgevel. Ook uit hij zijn bezorgdheid omtrent de stabiliteit van de woning bij werken aan de nutsvoorzieningen, Hij vraagt bijkomend om de gracht (gelegen voor het rechts aanpalende perceel 453F, de tuin van de bezwaarindiener) niet te verplaatsen naar het betreffende perceel 453F.

De voorgevel van de woning van de bezwaarindiener is gelegen op de rooilijn. De voorliggende zone (die momenteel een soort buffer vormt tussen de poort van de inpandige garage en de weg) is bijgevolg openbaar domein. Het is in deze zone waar volgens de plannen het fietspad voorzien wordt. De bezwaarindiener vraagt meer ruimte te voorzien tussen zijn voorgevel en het fietspad zodat het uitrijden uit zijn garage op een veilige manier kan gebeuren. Het is echter niet aan de overheid om de in- en uitrit uit een privéwoning te voorzien van de nodige ruimte. Het is aan de bewoner van een woning gelegen op de rooilijn om zijn woning of zijn perceel op een veilige manier te verlaten. Er bestaan ingrepen (spiegels en dergelijke) om ervoor te zorgen dat er voldoende zichtbaarheid ontstaat, zonder de (uitrij)last van de woning gelegen op de rooilijn te verplaatsen naar het openbaar domein.

Het rechts aanpalende perceel (453F) is de tuin van de bezwaarindiener. Momenteel ligt er een gracht tussen de rooilijn en de rand van de weg. Aangezien de weg verbreed zal worden met aan beide zijden een fietspad voorziet de aanvraag om de gracht te verplaatsen op perceel 453F. De bezwaarindiener vraagt deze gracht niet te verplaatsen. De bezwaarindiener vraagt om het overliggende perceel meer in te nemen zodat er voldoende afstand (2m of meer) zou zijn tussen de poort en het fietspad en zodat de gracht niet verplaatst dient te worden. De woning van de aanvrager is een zonevreemde woning gelegen in agrarisch gebied. De woning bevindt zich inderdaad op de rooilijn. Het overliggende perceel is in landbouwgebruik. Dit perceel (in zone-eigen gebruik) zwaarder belasten dan het betreffende perceel van de bezwaarindiener is, mede gezien de ligging in agrarisch gebied niet aanvaardbaar.

De bezwaarindiener stelt dat hij bij de aanleg van het fietspad op onvoldoende ruimte van zijn voorgevel niet verantwoordelijk is voor ongevallen met fietsers. Eventuele aanrijdingen ressorteren onder de verkeerswetgeving. Een stedenbouwkundige vergunning kan niemand vrijstellen om aan bepaalde wetgevingen te voldoen.

De bezorgdheid omtrent de stabiliteit van de woning bij werken aan de nutsvoorzieningen is geen ruimtelijke afweging. Het is aan de uitvoerder van de werken om de nodige maatregelen te treffen om de stabiliteit van de naastliggende woningen te garanderen.

(...)

WATERTOETS

Overeenkomstig artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 en latere wijzigingen betreffende het integraal waterbeleid dient de aanvraag onderworpen te worden aan de watertoets. Het Besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2006 (BS 31/1012006) en latere wijzigingen stelt nadere regels vast voor de toepassing van de watertoets. De

aanvraag werd getoetst aan het watersysteem, aan de doelstellingen van artikel 5 van het decreet integraal waterbeleid, en aan de bindende bepalingen van het bekkenbeheerplan. Het voorliggende project heeft geen omvangrijke oppervlakte maar ligt gedeeltelijk in een overstromingsgevoelig gebied. De werken beperken zich echter tot riolerings- en wegeniswerken. Bepaalde straten worden voorzien van fietspaden. In deze straten zal de verharde oppervlakte bijgevolg toenemen. De aanvraag voorziet echter langsgrachten die, samen met de nieuwe rwa-riolering instaan voor de buffering en de afvoer van water. Er kan bijgevolg in alle redelijkheid geoordeeld worden dat het schadelijk effect beperkt is. De toename van de verharde oppervlakte, waardoor de infiltratie van het hemelwater in de bodem plaatselijk beperkt is, wordt gecompenseerd door de voorziene grachten.

MILIEUEFFECTENBEOORDELING

De aanvraag komt niet voor op de lijst gevoegd als bijlage I maar wel op de lijst gevoegd als bijlage II van de Europese richtlijn 85/337/EEG, onder rubriek 10 Infrastructuurprojecten b stadontwikkelingsprojecten. De aanvraag komt echter niet uit boven de drempelwaarden uit bijlage II bij het besluit van 10/12/2004. Bijgevolg moet rekening gehouden worden met de bijkomende screeningsvereisten, zoals deze verduidelijkt zijn in Omzendbrief LNE2011/1.

Een screening houdt in dat nagegaan wordt op het project, in het licht van zijn concrete kenmerken, de concrete plaatselijke omstandigheden en de concrete kenmerken van zijn potentiële milieueffecten, aanzienlijke milieueffecten kan hebben. Zo er aanzienlijke milieueffecten kunnen zijn, dan moet een milieueffectenrapport worden opgemaakt.

In het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos werd gesteld dat de site zich niet bevindt in VEN, vogelrichtlijn- of habitatrichtlijngebieden. Het Agentschap voor Natuur en Bos geeft aan akkoord te kunnen gaan met de aanvraag op voorwaarde dat de te rooien bomen gekapt worden buiten het broedseizoen en opnieuw worden aangeplant.

Uit deze gegevens kan geconcludeerd worden dat de gevraagde werken geen aanzienlijke milieueffecten zullen veroorzaken en geen significante negatieve invloed zal hebben op het milieu.

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

De aanvraag betreft de aanleg van een verbindingsriolering alsook de bijhorende technische ingrepen zoals een pompstation, een drukrioolpomp en twee overstortconstructies. Het betreft een verbindingsriolering die het afvalwater van de kern Loksbergen zal aansluiten op de RWZI van Halen en bijgaand de aanleg van een gescheiden rioleringsstelsel in een aantal zijstraten die aansluiten op deze verbindingsriolering.

Het regenwater wordt via langsgrachten en rwa-riolering gebufferd en vertraagd geloosd op de nabije waterlopen (IJzerenbeek, Rootgracht, Busselgracht). De Provinciale Dienst Water en Domeinen stelt als uitdrukkelijke voorwaarde dat er voor deze lozingen een machtigingsaanvraag nodig is. De bestaande vuilwaterlozingen op de betreffende waterlopen worden opgevangen en aangesloten op de nieuwe verbindingsriolering.

Het uitzicht van de bestaande straten zal door de gevraagde werken licht wijzigen. Zo worden een aantal straten heringericht met aanliggende- of vrijliggende fietspaden en verkeersremmende maatregelen zoals de aanleg van poortconstructies. Het betreft echter eerder minimale ingrepen die de algemene bestemming van de verschillende gewestplanzones waarin de aanvraag zich situeert op geen enkele manier in het gedrang brengen. De ingrepen kaderen daarenboven in het verkeersveiliger maken van deze straten voor de zwakke weggebruiker.

ALGEMENE CONCLUSIE

Uit bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag in overeenstemming kan gebracht worden, mits het opleggen van de nodige voorwaarden, met de wettelijke bepalingen inzake ruimtelijke ordening, alsook dat het voorgestelde ontwerp bestaanbaar is met de goede plaatselijke ordening en met zijn onmiddellijke omgeving.

...

De stedenbouwkundige vergunning wordt verleend onder de volgende voorwaarden:

“ ...

- Het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos - Buitendienst Limburg moet worden nageleefd.*
- Het advies van de Provincie Limburg - dienst Waterlopen moet worden nageleefd.*
- In navolging van het advies van het Departement Landbouw en Visserij wordt als voorwaarde opgelegd dat de toegang tot de landbouwpercelen tijdens en na de werken niet in het gedrang mag gebracht worden. Ook wordt als voorwaarde gesteld dat de percelen die gebruikt worden voor grondverbetering na de werken in hun oorspronkelijke staat hersteld moeten worden.*

...”

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De verzoekende partij is een belanghebbende derde voor wie de beroepstermijn, overeenkomstig artikel 4.8.11, § 2, 1°, b) VCRO, ingaat de dag na deze van de startdatum van de aanplakking.

De verwerende partij heeft de bestreden beslissing aan het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Halen betekend met een aangetekende brief van 22 oktober 2012, waaruit kan afgeleid worden dat de aanplakking niet eerder dan op 23 oktober 2012 kon gebeuren. Het beroep van de verzoekende partij, ingesteld op 27 november 2012, is tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Artikel 4.8.11, § 1, eerste lid 3° VCRO bepaalt dat elke natuurlijke persoon of rechtspersoon, die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing, een beroep kan instellen bij de Raad.

Het aangevraagde omvat, ter hoogte van de percelen van de verzoekende partij, het aanleggen van een fietspad en het verplaatsen van een bestaande open gracht in functie van de aanleg daarvan.

Uit de gegevens van het dossier blijkt dat de woning van de verzoekende partij is opgericht op de rooilijn, dat de afstand tussen de rooilijn en de rijbaan 1,80 meter bedraagt, dat het fietspad zoals gepland in de aanvraag een breedte heeft van 1,75 meter en wordt voorzien in de zone tussen de rijbaan en de rooilijn. Het blijkt derhalve dat het fietspad wordt voorzien op luttele centimeters van de voordeur en de inpandige garage van de verzoekende partij.

De uiteenzetting van de verzoekende partij dat zij vreest voor de verkeersveiligheid door de aanleg van het fietspad zoals voorzien in de aanvraag ter hoogte van haar woning overtuigt. De

verzoekende partij maakt voldoende aannemelijk dat ze nadelen kan ondervinden door de bestreden beslissing.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Standpunten van de partijen

De verzoekende partij zet in het verzoekschrift uiteen:

“ ...

Reactie op de besluitvorming geformuleerd in de stedenbouwkundige vergunning (zie bijlage 1)

Omtrent bezwaarschrift 2:

A. *Ik vraag bij de aanleg van het fietspad om minimum de huidige afstand van 1,80 m te behouden met de voorgevel van de garage.*

Hier heeft de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar besloten dat ik de woning en perceel op een veilige manier met de auto dien te verlaten en dat het niet aan de overheid is om de nodige ruimte te voorzien.

Dit besluit strookt niet met het besluit dat genomen is omtrent bezwaarschrift 4 en ik citeer: Deze aanleg gebeurt in het kader van een betere verkeersveiligheid voor de zwakke weggebruiker. Einde citaat.

Vaststelling: Hier hanteert men duidelijk "2 maten, 2 gewichten"

B. *Ik vraag ook om de gracht tegen ons perceel 453F te vervangen door rioolbuizen op openbaar domein zoals de NV Aquafin dit wel doet in een gelijkaardige situatie ter hoogte van het perceel iets verderop gelegen te Liniestraat 38.*

(Zie plannen in bijlage 3A voor perceel 453F en bijlage 3B voor Liniestraat 38)

Naar mijn bescheiden mening stel ik vast dat hier de wet geschonden is "Iedereen gelijke behandeling"

-> Tevens wil ik meegeven dat ik bereid ben om aan dit project mee te werken getuige mijn toestemming tot verkoop van 165 M2 eigendom aan de NV Aquafin (Zie bijlage 4).

“ ...

De verwerende partij repliceert:

“ ...

Er dient vastgesteld te worden dat verzoeker het ingediende bezwaar in het kader van het openbaar onderzoek integraal herneemt in deze annulatieprocedure.

Het betreft "bezwaarschrift 2", behandeld en weerlegd op pagina 3 van het overwegend gedeelte van het bestreden besluit.

(...)

Uit het overwegend gedeelte van het bestreden besluit blijkt dat de vergunningverlenende overheid op afdoende en deugdelijk wijze het ingediende bezwaar van verzoeker onderzocht en weerlegd heeft.

De aangevoerde schending van het gelijkheidsbeginsel kan niet weerhouden worden.

De aanvraag voorziet om de gracht te verplaatsen op perceel 453F terwijl, volgens verzoeker, op hetzelfde traject te Liniestraat 38 de bestaande gracht niet zou verplaatst worden naar privé terrein.

Verzoekende partij toont niet aan dat hij zich in een gelijkaardige situatie zou bevinden als het traject ter hoogte van de Liniestraat 38.

...

De verzoekende partij dupliceert:

“...

Tot mijn spijt stel ik vast dat het besluit van de verweerder onveranderd blijft ondanks mijn toch wel gegronde bezwaren enerzijds en mijn verantwoordingsnota anderzijds.

Ik kan als wederantwoord alleen maar herhalen wat ik reeds in mijn verzoekschrift en verantwoordingsnota heb vermeld.

Enige nieuw feit omtrent het fietspad is dat de gemeente mij destijds, al voor de opmaak van de plannen, liet weten dat de openbare weg kon verplaatst worden naar het overliggend terrein en dit ook in het belang van de veiligheid van de fietser!

...”

Beoordeling door de Raad

1.

In het verzoekschrift bekritiseert de verzoekende partij de beoordeling in de bestreden beslissing van twee bezwaren die ze heeft aangevoerd tijdens het openbaar onderzoek en die in de bestreden beslissing worden weerlegd.

De verwerende partij repliceert dat de vergunningverlenende overheid de bezwaren “op afdoende en deugdelijke wijze (...) onderzocht en weerlegd heeft” en dat de aangevoerde schending van het gelijkheidsbeginsel niet kan weerhouden worden.

De verwerende partij begrijpt het betoog van de verzoekende partij derhalve als het aanvoeren van een schending van het materieel motiveringsbeginsel en het gelijkheidsbeginsel. Het betoog van de verzoekende partij kan ook op die manier worden begrepen.

2.

Het eerste onderdeel van het betoog van de verzoekende partij betreft haar grief dat er een ruimte moet gelaten worden tussen de voorgevel haar woning en het fietspad, zodat ze op een veilige wijze haar – inpandige – garage kan uitrijden.

In het bestreden besluit overweegt de verwerende partij omtrent dit bezwaar in essentie dat het niet aan de overheid is maar aan de bewoner van een op een rooijlijn gelegen woning om de in- en uitrit uit een privéwoning te voorzien van de nodige ruimte en te verlaten op een veilige manier. Er bestaan volgens de verwerende partij ingrepen – “spiegels en dergelijke” – om ervoor te zorgen dat er voldoende zichtbaarheid ontstaat, zonder de (uitrij)last van de woning gelegen op de rooijlijn te verplaatsen naar het openbaar domein.

De verzoekende partij voert aan dat deze beoordeling niet strookt met de overweging in de bestreden beslissing dat de aangevraagde aanleg voor fietspaden in functie staat van een betere verkeersveiligheid van de zwakke weggebruiker.

Zoals reeds is vastgesteld bij de bespreking van de ontvankelijkheid van het beroep blijkt uit de gegevens van het dossier blijkt dat het aan te leggen fietspad nagenoeg paalt aan de voorgevel van de woning van de verzoekende partij. De verzoekende partij heeft in haar bezwaarschrift de aandacht van de verwerende partij gevestigd op de verkeersonveilige situatie voor haarzelf – bij het uitrijden uit de garage – en voor de fietsers omdat het fietspad nagenoeg paalt aan de voorgevel van de woning en derhalve eveneens aan de inpandige garage. Deze verkeersonveilige situatie wordt door de verwerende partij niet ontkend, maar er wordt in de bestreden beslissing geoordeeld dat het aan de verzoekende partij is om de nodige maatregelen te nemen als bewoner van een woning die gelegen is op de rooilijn. Het is echter de taak van het vergunningverlenend bestuursorgaan om een aanvraag te toetsen aan de goede ruimtelijke ordening en daarbij rekening te houden met de relevante aspecten en de bestaande toestand in de omgeving. Het kan niet ontkend worden dat het aspect veiligheid een relevant aspect is voor een aanvraag dat de aanleg van fietspaden omvat. Het kan evenmin ontkend worden dat de woning van de verzoekende partij, opgericht op de rooilijn, deel uitmaakt van de relevante bestaande omgeving. De overwegingen in de bestreden beslissing, die er op neerkomen dat de grief van de verzoekende partij zijn oorzaak vindt in het gegeven dat de woning is opgericht op de rooilijn en het derhalve aan de verzoekende partij toekomt om zijn woning op een veilige manier te verlaten en daartoe maatregelen kan nemen, kunnen derhalve niet worden beschouwd als deugdelijk. De verzoekende partij stelt niet ten onrechte dat de hiervoor aangehaalde overwegingen strijdig zijn met de verdere overwegingen in de bestreden beslissing dat de aanleg voor fietspaden in functie staat van een betere verkeersveiligheid van de zwakke weggebruiker.

Het eerste onderdeel is in de aangegeven mate gegrond.

3.

Het tweede onderdeel van het betoog van de verzoekende partij betreft haar verzoek tijdens het openbaar onderzoek om de gracht ter hoogte van haar tuin niet te verleggen naar haar perceel, maar in te buizen en verzoekt om “geen onderscheid te maken en (...) alle Liniestraat bewoners gelijk (te) behandelen”.

De verzoekende partij betoogt dat “in een gelijkaardige situatie” ter hoogte van de Liniestraat 38 de open gracht wordt “vervangen door rioolbuizen”, in tegenstelling tot de open gracht ter hoogte van haar tuin die zou worden verlegd naar haar perceel, waardoor het gelijkheidsbeginsel zou zijn geschonden.

De repliek van de verwerende is beperkt tot de bewering dat de verzoekende partij geen gelijkaardige situatie zou aantonen, terwijl uit de door de verzoekende partij bijgebrachte uittreksels van de plannen (stukken 3A en 3B) en de hierop aangegeven vermeldingen blijkt dat beide percelen, gelegen zijn langs hetzelfde traject, dat zich ter hoogte van beide percelen een bestaande open gracht bevindt en dat ter hoogte van beide percelen de aanleg van een fietspad wordt gepland, zodat niet duidelijk is waarom de verwerende partij, zonder meer, repliceert dat geen gelijkaardige situatie zou zijn aangetoond. Evenmin bevat de bestreden beslissing enige overweging waaruit zou kunnen blijken dat er redenen zouden zijn voor een andere oplossing ter hoogte van de verschillende percelen, terwijl de verzoekende partij tijdens het openbaar onderzoek in haar bezwaarschrift uitdrukkelijk vermeldde dat “op een beugscheut verder, dat er een gracht NIET verplaatst worden en dit in een gelijkaardige situatie”.

De verzoekende partij vermeldt in de wederantwoordnota “ter informatie” dat de projectmanager van de aanvrager haar intussen heeft meegedeeld dat de open gracht “NIET verplaatst wordt naar ons perceel 453F”. Het is de Raad niet duidelijk hoe deze “informatie” te rijmen valt met de

bestreden beslissing. In elk geval blijkt uit de wederantwoordnota niet dat de verzoekende partij afstand doet van haar beroep of van het tweede onderdeel van haar betoog.

Het tweede onderdeel is in de aangegeven mate gegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep is ontvankelijk en gegrond.
2. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 22 oktober 2012, waarbij aan de nv Aquafin de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend onder voorwaarden voor het aanleggen van een verbindingsriolering op de percelen gelegen te 3545 Halen, Asbronstraat zn, Betserbaan zn, Gidsenstraat zn, IJzerwinningstraat zn, Kauwplasstraat zn, Lanciersstraat zn, Liniestraat zn, Loksbergenstraat zn, Oude Baan zn, Zepbrugstraat zn, Zilveren-helmenstraat zn, Zittaardstraat zn en met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie B en sectie D, afdeling 2, sectie A en B.
3. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over de aanvraag van de nv Aquafin en dit binnen een termijn van drie maanden te rekenen vanaf de betekening van dit arrest.
4. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 18 maart 2014, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, vierde kamer, samengesteld uit:

Nathalie DE CLERCQ, voorzitter van de vierde kamer,

met bijstand van

Heidi HUANG, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vierde kamer,

Heidi HUANG

Nathalie DE CLERCQ